

**Vyjádření školitele studenta Matěje Stahla k průběhu studia a k bakalářské práci
„Arabsko-perský vliv na hindštinu a urdštinu“
předkládané v roce 2017 na Ústavu Jižní a Centrální Asie FF UK**

I. Hodnocení dosavadního studia

Se studentem jsem se osobně seznámil až během třetího roku jeho bakalářského studia, kdy jsem po svém nástupu na ÚJCA jako vyučující vyhověl jeho žádosti o vedení jeho bakalářské práce. Pohledem do SISu zjišťuji, že vždy řádně plnil své studijní povinnosti.

II. Celkové zhodnocení bakalářské práce

Jeho původní záměr sledovat výskyt arabských slovesných jmen (tzv. *masdarů*) v hindštině se jevil jako příliš úzký; současně v podmínkách, kdy nejsou k dispozici reprezentativní jazykové korpusy, není možno přesněji stanovit relativní četnost výskytu těchto tvarů v různých typech hindských textů. Student se tedy po konzultaci se školitelem rozhodl podrobněji zmapovat vlivy arabštiny a perštiny na moderní urdštinu a hindštinu v rovině fonologické, lexikální a gramatické a následně je alespoň částečně ilustrovat na konkrétním jazykovém vzorku. Zejména popis gramatických forem je v práci dosti detailní a opírá se o autorovu dobrou znalost arabské gramatiky. Všechny probírané jevy jsou ilustrovány velkým množstvím konkrétních příkladů. Ve druhé části práce autor srovnal tři různé hindské překlady povídky moderního urdského autora Sa'ādata Ḥasana Manṭoa (1912–1955) *Tobah Tegh Singh*. Jejich podrobným porovnáním autor ukazuje neostrou hranici mezi oběma jazyky v oblasti slovní zásoby a pokouší se postihnout preference hindských mluvčích při přejímání určitých arabských a perských gramatických forem (zdá se, že přednost je dávana spíše slovesným jménům před participii). Definitivní závěry v tomto směru by bylo možno učinit až po rozboru rozsáhlejšího vzorku textů, autor však prokázal schopnost analytického přístupu k jazyku. Za svůj poměrně značný stránkový rozsah práce vděčí autorově snaze důsledně, někdy snad až nadbytečně pečlivě, dokládat své postřehy citáty z textu a výsledky sumarizovat v obsáhlé tabulce. Na druhé straně je třeba ocenit, že v zájmu přesnosti uvádí veškeré citáty jak v urdské verzi arabského písma, tak v písmu dévanágarském a též v transliteraci do latinky. Kombinace těchto tří grafických systémů v rámci jednoho odstavce není technicky úplně snadná záležitost.

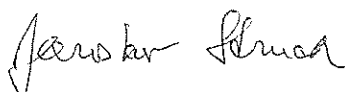
III. Připomínky k práci

Student je orientován výrazně lingvisticky, jeví velký zájem o gramatickou stránku jazyka a ke studiu hindštiny přistupuje s již dříve získanou znalostí gramatiky arabštiny. Při vlastním psaní a formulování závěrů by měl věnovat více pozornosti též stylistické stránce textu, podrobnějšímu rozvedení či vymezení pojmů (zejména v úvodních partiích: urdú – hindí – hindustání; na s. 16 nejasnost, od kdy se komunismus rozvinul "naplno" apod.). Nedůslednosti lze nalézt i v prepisech (průběžně Sing i Singh, na s. 14 Siráđž al-Dín Alí Khan aj.) a v jinak pečlivém poznámkovém aparátu (kde je třeba si ujasnit, co se cituje a co nikoli: pozn. 8).

IV. Závěr

Celkově autor zpracoval téma práce pečlivě a ukázal, že je schopen z konkrétních pozorovaných jazykových jevů vyvozovat obecnější závěry, na jejichž limity dané omezeným rozsahem zkoumaného vzorku sám upozorňuje. Práce splňuje požadavky standardně kladené na bakalářskou práci; proto ji doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení mezi „výborně“ a „velmi dobře“ (1 – 2).

18. srpna 2017

PhDr. Jaroslav Strnad, Ph.D.